

איש מהם לא נשאר זועם בהגיעו למעמד של סופר שמחזותיו מוצגים על הבמה.

מאחורי הקלעים

הבמאי יהיה הלוי

"ג'יי. בי." מחזהו הפיוטי של ארציבי אלד מקליש, הוא המחזה הראשון אותו מת' כחן הבמאי משה הלוי להציג בתיאטרון התנ"כי שהוא רוצה לפתוח בירושלים, בי אהל-ענק בן 1500 מקומות ישיבה שרכש למטרה זו בארצות-הברית. המחזה נבוסס על הסיפור התנ"כי של איוב, כפי שהוא משתקף בחיי היומיום האמריקאיים של ה-20. אלוהים והשטן אינם אלא מכרז-באלונים ומוכרז ממתיקים בקרקס, שהחליטו להעמיד בנסיון את איש-העסקים ג'יי. בי. הצרות יורדות על ראשו בזו אחר זו: בנו הבכור נהרג, בתו נאנסת, עיסקו פושט-רגל, פצצה אטומית מחריבה את עולמו והוא נותר, כשכל גופו נגוע בשחין, בחברת שלושה מרעיו: כומר מחליק-לשון, פטיכר-אנאליטיקאי וינאי ומרכסיס קנאי. המחזה הותקף נמרצות על-ידי המבקרים, ואחד מהם אף כינהו בשם "זיוף ספרותי שאפתני", אך כולם הסכימו כי ההצלחה לה זכה באה הודות לבימויו של אליה קאזאן. בארץ יהיה הבמאי — כאמור — משה הלוי. . . . **שמואל ("מולה") רודנסקי**, שחקן הבימה, עומד בפני בעייה מטרידה לקראת הופעתו בתפקיד של אחד המבעירים בהצגה הקרויה בה של הבימה, בידרמן ומבעיריה. ב-תוקף תפקידו, חייב יהיה רודנסקי לאכול לעיני הקהל בכל הצגה שתי ארוחות דשנות, הכוללות ביצים, ירקות, כריכונים ועם שפע חרדל, בשר-עוף ומשקאות, ולפי דרישת הבמאי שרגא פרידמן יהיו אלה ארוחות של ממש. רודנסקי, שאינו יודע דחקה כי שונא מובהק של השולחן הדשן, מתלבט: מה יהיה אם יתקיימו, חס וחלילה, שתי הצגות לערב? . . . **חברות** אודות שח-קנים ישראלים-לשעבר שנסעו לארצות-הברית, הביא הבמאי-החוזר יואל זילברג, העומד לביים מחזה ישראלי מקורי בתיאטרון אהל: המדובר הוא בשחקן הבימה אברם אברם, שפרש מן הבימה והקים לו בבלי-טימור עסק של הפצת תקליטים, בעוד שאשתו, מרים ביתן, זכתה בתפקיד בתי-אטרון מקומי. . . . **הצייר הישראלי** יעקב פינס זכה לשבחים רבים בעתונות האמריקאית על תערוכה של חיתוכי-עץ שי-ערך בגלריית טריביון בניו-יורק, בביקורו על תערוכתו, כינהו הניו-יורק טיימס, "אחד האמנים הבולטים בתחום חיתוכי-העץ" . . . **יוצאי ההקלות הצבאיות** יהיו כנראה מעתה במאיהן — מסורת זו, שהחלה בי-בימוי תוכניותה של להקת הנח"ל על-ידי אורי זוהר, תימשך עם מסירת הבימוי של התוכנית הבאה בלהקת הנח"ל לידי אחד מחתיקי הלהקה, יוסף בנאי, והבימוי של התוכנית הבאה בלהקת פיקוד מרכז לידיו של עודד קוטלר, לא מכבר אחד מחברי הלהקה בעצמו.

תדריך

הצגות

● **מאירוס** (התיאטרון הקאמרי) — הצגה נקייה מאד של מחזה מלבב, בו מכניס משחקם של זלמן לביוש ורחל מרכוס אוי-רת'פסגות.

● **המחר מוונציה** (הבימה) — ה-נסינות להגן על שילוק היהודי לא הועילו לשילוק, אבל הויקו לשקספיר.

תערוכות

● **תערוכת הפתיחה** (המוזיאון על שם רומי וזלן גולדמניץ, נתניה) — כוללת אוסף מקרי לגמרי של תמונות פחות או יותר ישנות של ציירים ישראליים. מעניין יותר, במקרה זה, הוא המוזיאון החדש עצמו.

● **ג'ורג' ג'יאורג'יו** (בצלאל, ירו-שלים) — תערוכה המעניינת לא כל כך בשל ערכיה האמנותיים הצרופים כמו בשל העוב-דה כי היא מהדהדת היכרות ראשונה עם צייר קפריסאי, מרבה להצייר במידה גדושה של להט ותמימות את נושאי המאבק שי-ניהלה מולדתו לעצמאותה.

בידור

● **קומפאניון דה דה שאנסון** (אהל שם, תל-אביב) — ראה לעיל.

● **אף מודה למורגנשטיין** (בצל-ירוק) — בזכותו של הבמאי שמואל בוגי-והחן הטבעי של חברי הלהקה אין היעדרו של המחזה מפריע להנאת הצופה.

בידור

חזרה לא-מייגעת

קומפאניון דה דה שאנסון (אהל-שם, תל-אביב) עושים, בהופעתם בישראל, שגיאה רצינית אחת: הם חוזרים על חלק גדול מן התוכנית שהשמיעו בביקורם הראשון בישראל, לפני שנתיים. הקהל טרם שכח הופעה זו די הצורך, כדי ליהנות ממנה בשנית.

אולם לגבי מי שמע להקה זו עתה לרא-שונה, היתה זו בלי ספק חוויה רבת-עני-נות, של שילוב מוצלח של פזמונים, מו-שרים ברמה מוסיקלית ובמבטא בהיר להפליא, עם הומור של הגשה מבווימת ברענונות ובמקוריות.

אנשי הבמה הזעירה בישראל, מהלהקות הצבאיות ועד לסמבטיון, ייטיבו לעשות אם יאזינו לביצוע השיר הבה נגילה של הקומפאניון דה דה שאנסון, כדי ללמוד מהם כיצד יש להשמיע פזמון בעברית טובה.

בקרב

זעם בבית, הבימה

"יבוא היום ונתחתן / כשיגמר הצנע. / אחא לא תגיד לי כן / ואני אצחק ממנה. / ואז נבנה ביתן חמוד, / נחיה ברוב רינה, / נשלח את הילדים ללמוד / ונאכל מרגרינה." שיר זה, אחד מפזמוני-ההבל שמחבר על רגל אחת גימי פורטר, גיבור המחזה הבט-לאחר בזעם, מבטא ברמז את כל הרגשת העולם האופיינית לאותה קבוצת סופרים בריטיים, שזכתה — על יסוד שמו של מחזה זה — בכינוי הצעירים הזועמים וער-רה סערות-סקרנות בעולם כולו. טבעי היה, כי סערות-סקרנות זאת תגיע באיחור של שנים אחדות גם לישראל, על במת תיאטרון הבימה, שיציג את המחזה שבבוע פסח, **הטיימס, המלוכה וכל השאר**.

שלא בטובתם, ייחסו להם לצעירים הזועמים השקפת עולם מגובשת, פילוסופיה משלהם ואפילו ערכים אידיאולוגיים. האמת היא, כי הם מעולם לא התיימרו לכך, ואפילו לא התכחשו להיות קבוצה מגובשת.

אם יש להם משהו משותף, הרי זה רק תחושה הדדית של בחילה ותיעוב כלפי מה שהם מכנים בשם "המוסד", וכינוי זה כולל את הטיימס הלונדוני, את האצולה ה-כפרית, את מועדוני הגברים, את האוניבר-סיטאות של אוקספורד וקיימברידג', את ה-מלוכה, את האריג האנגלי המשובח ואת כל השאר. זוהי, בעצם, הבחילה האופיינית לאנשים לא-מבוגרים די צורכם, החשים כי רכבונו של הסובב אותם, אך אינם יודעים עדיין אם כדאי, בעצם, להציע משהו אחר במקומו, או לנסות לשחות בתוך הביצה עצמה, כמו שעושים כולם.

מכות אחרי הבכורה. ג'ון אוסבורן בן ה-29, בנה של מלצרית-באר בריטית שכבה את מחזהו זה בהיותו שחקן צעיר ומובטל המתפרנס בנסים, היה מלכתחילה הדמות הבולטת ביותר בחבורה זו. אף כי הקהל התיאטרוני הבריטי, בעל חוש האב-חנה המפותח ביותר בעולם, לא התעלם מלכתחילה מחולשת המבנה הדראמטי של הבט לאחר בזעם, היה מחזה זה בכל זאת מהלומת-הלם לציבור הלונדוני, עד כדי כך שהצגת הבכורה היתה מלווה בקטטה המונית במסבאה הסמוכה, שהסתיימה בכמה פצועים.

גימי פורטר (מישה אשרוב), הגיבור ה-זועם של המחזה, הוא אולי הגיבור האנטי-פטי ביותר של הדראמטורגיה. זהו צעיר, בוגר אוניברסיטה, המתפרנס חד עם ידידו קליף (שלמה בר-שביט) מקיוסק לזמתיקים, והמבילה את זמנו הפנוי בעיקר בהתעללות בלתי-פוסקת באשתו האהובה עליה, אליס (מרים זוהר). הוא מלא רחמים על עצמו, אבל שופע אכזריות סאדיסטית כלפי הסר-בנים אותו. איש מצופי המחזה אינו יכול להתפלא, כאשר אשתו מחליטה לנטשו ולח-זור אל בית הוריה, המגלים בעיני גימי פורטר את כל מה שהוא שונא. אבל אין הוא נשאר לבדו: את מקומה תופסת עד מהרה ידידתה הלן (אלישבע מיכאלי), עד לסוף המרפחות, כאשר אשתו חוזרת אליו, אחרי ששיכלה את חולדה, עברה בזאת את מבחן הניסויים שעשה אותה ראוייה לו.

העלילה איננה, כמובן, העיקר. נקודת ה-כובד של המחזה היא בתיאור דמותו של גימי ושל המחנק האיום שהוא חש בקרב החברה שהוא חי בה. זוהי, אולי, הבחינה היחידה שבה יש למחזה זה מה לומר בי-ישראל. גם זו ארץ שבה חי חלק מצעיריה בתחושת מחנק ובחילה מעורפלת, אף כי

שמחת החג של הדוד

כשר לפסח

חתום על מינוי לבולי ישראל

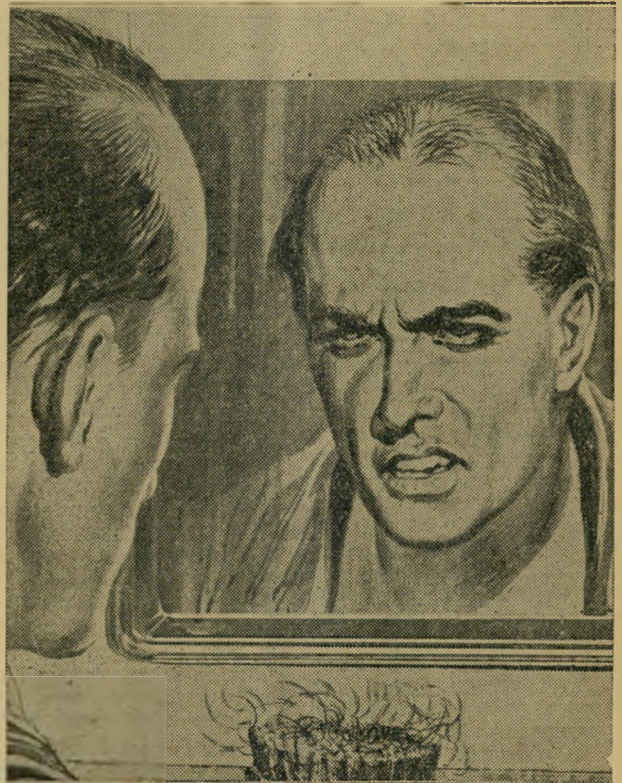
פנה לשירות הבולאי

תל אביב: רח אלובי 132
ירושלים: בנין הדואר הסרכני
חיפה: הר הכרמל, רח הנלטר

לאשה בהריון

המתנה הנאה ביותר — ספרו החדש של פרופסור אשרמן, "לקראת אמהות". להשיג בכל חנויות הספרים.

יש לך קרחת? יש לך נשירת שערות?

שיטתנו הבדוקה מאפשרת

★ מניעת נשירת שערות

★ הצמחת שער חדש

אחריות גמורה

במקרה של אי-הצלחה יוחזר כסף

"רובינס קוסמטיקום"

בהנהלת מר א. רובין ביאוקוסמטיקאי מדופלם

חיפה

רחוב הרצל 1

תל-אביב

רחוב פינסקר 2

טלפון 22182